

25 Jaar Skeelervereniging

Een Verhaal van Doorzettingsvermogen en Succes

Hoe het allemaal begon in oktober 1998:

Het begon allemaal ruim 25 jaar geleden, op een winderige Waaldijk in Bemmelen in de buurt van Sprokkelenburg. Onder initiatief van Vinc Sloot (fanatiek loper bij de Sprinters) is er afgesproken om als proef op donderdagavond te gaan skeeleren op de dijk en daar zou onder toezicht van Theo Gerritsen (trainer bij "De Liemers") getraind worden. Al snel bleek dat er veel animo voor het skeeleren was en na 4 avonden was de groep al uitgegroeid tot ruim 40 skeelers.

Terug op de dijk waar het ooit begon 2006

Oprichting Skeelervereniging De Sprinters 1999:

Na wat winderige en natte avonden op de dijk werd er uitgeweken naar de Veilinghal in Huizen waar je onder goede omstandigheden ook in de wintermaanden kon skeeleren (Martin Arts die ook in de Skeelercommissie zat en vroeger bij de Veiling werkte heeft hier in bemiddeld). Wat begon als een informeel clubje dat elkaar wekelijks trof om over de gladde asfaltwegen te racen, groeide al snel uit tot de eerste officiële skeelervereniging.

Nadat Vinc Sloot en o.a. Jan van Aken het bestuur van De Spinters warm had gekregen voor de oprichting van een skeeler afdeling werden 2 trainers aangetrokken waaronder ook Theo Gerritsen. In de Veilinghal werd getraind op de vrijdagavond van half acht tot half tien. Als je zelf geen skeelerspullen (helm was verplicht) had kon je die huren bij de firma Heins uit Elden/Arnhem, de vereniging had hier een deal mee gesloten.

De Veilinghal waar normaliter bloemen en planten werden verhandeld, werd op de vrijdagavond omgetoverd tot een tijdelijke indoor skeelerbaan. We hadden nu een plek waar we ongeacht het weer konden trainen en oefenen.

Het aantal leden groeide snel (na een jaar hadden we al 90 leden), en de vereniging bloeide als nooit tevoren.

Er waren geen faciliteiten in de Veilinghal aanwezig je moest zelf je stoeltje en drinken meebrengen, de koffie en thee van José was er toen niet.

De eerste Skeelercommissie:

De eerste Skeelercommissie bestond uit Vinc Slood, Martien Arts, Bert Rutgers en Henny van der Veen. Zij zorgden o.a. dat er meer structuur in de vereniging werd gebracht waaronder groepsindelingen. De eerste jaren werd er één maal per jaar onder leiding van de trainers en skeelercommissie een proef gehouden met 5 oefeningen waarna er een oorkonde aan alle deelnemers werd uitgereikt. Tijdens deze proef werden de vaardigheden in kaart gebracht en kon men punten halen. Met deze resultaten kon men naderhand een juiste groepsindeling maken (er was anderhand nogal wat commentaar op de beoordelingen!).

Hieronder enkele foto's in de Veilinghal:

De rondjes in de Veilinghal waren verhoudingsgewijs kort en met heel krappe bochten (2 keer overstappen en je was de bocht door), als je uit moest wijken voor iemand moest je oppassen dat je niet tegen een kolom aanreed (omdat die her en der stonden voor de dak ondersteuning). Soms gingen we ook naar buiten, op het buitenterrein (oppassen voor vrachtauto's van de veiling) daar konden we grotere rondjes rijden. Ik had meestal geen probleem om het tempo op de rechte stukken bij te houden, maar de bochten waren vaak wel een probleem en ik ben menigmaal in de struiken (struikduiken) terecht gekomen (mijn bochttechniek is nog steeds niet geweldig). Nadat iedereen naar huis was zorgde o.a. Jan Gosselink dat alles weer opgeruimd en ordelijk achterbleef in de veilinghal.

Eerste jaarvergadering van de Skeeleraars:

De eerste jaarvergadering van de Skeeleraars was op 19 mei 2000.

Hierbij werd o.a. besloten voor het kiezen van een nieuwe Skeelercommissie, eigen clubkleding met logo, ledenpas/clubkaart invoeren en dit jaar nog geen eigen toertocht te gaan rijden maar eerst elders nog wat ervaring op doen.

Er werd ook besproken dat de groepsindeling niet altijd vlekkeloos verliep en dat de trainers alert moeten zijn op een goede doorstroming naar een andere groep!

Nieuwe buitenbaan:

In november 2000 was de nieuwe buitenbaan rondom het huidige rugbyveld gereed en konden de eerste rondjes gereden worden, men vond de bochten wel erg groot en moeilijk om met de normale bochtentechniek de bocht te kunnen maken. De baan werd 9 december 2000 officieel geopend.

Het gebruik van de nieuwe baan moest worden afgestemd met de Rugbyclub en de hardlopers. De baan gaf ons meer mogelijkheden (mede doordat we naderhand ook konden beschikken over kleedkamers en een kantine).

Met deze nieuwe baan hadden we meer mogelijkheden om te skeeleren, maar de baan in de Veilinghal bleef wel het middelpunt.

Fanatieke Theo Gerritsen:

Toen ik dit stukje over Theo Gerritsen schreef en hoe fanatiek hij op mij overkwam moest ik ook weer denken aan het verhaal van Willem Hölcher.

Willem Hölscher reed met 2 andere in 2000 de toertocht "Waal on Wheels", het was niet zo mooi weer maar het was nog droog. Vanuit de buurt van Millingen startte men, en een lang lint van skeeleraars trok over de dijk. Het wegdek was wisselend en ze moesten over smalle paadjes, langs schapenpoep en over wildroosters. Na een tijdje werd het weer slechter en kwam de regen en hagel hun horizontaal tegemoet, het was bijna onmogelijk. Het zwipte in hun gezicht en de weg werd spekglad en er waren mensen die naast auto's beschutting zochten. Het werd een ware slijtageslag en je kon bijna niet meer afzetten vanwege het gladde wegdek. Bijna uitgeput bereikten ze Nijmegen, en ja hoor wie kwamen zij daar tegen.....Theo Gerritsen en Maarten Heins, zij hadden het rondje al gemaakt en waren al even binnen en hadden besloten nog een rondje te gaan maken.....nou ja!

Theo stond bekend om zijn veeleisende aanpak en directe feedback. Als je bij hem ingedeeld werd wist je dat je echt aan de bak moest. Theo was een fervent voorstander van intensieve training en had hoge verwachtingen van zijn pupillen. Hij geloofde dat wat hij kon, iedereen kon leren, zoals links en rechts overstappen, achteruit skeelers, meerdere remtechnieken beheersen, een goede zithouding aannemen en een krachtige afzet ontwikkelen enz.

Hoewel Theo in de loop der jaren milder werd, kon hij zich moeilijk afzijdig houden (ook al was hij geen trainer meer) en bleef hij betrokken bij de trainingen en de vooruitgang van de leden.

Hoogtepunt:

De Veilinghal bleef het middelpunt, omdat je niet afhankelijk was van weersomstandigheden en daarbij konden ouders met kleine kinderen beide op het zelfde tijdstip skeelers. Het was af en toe een door elkaar rijende kluwen van skeelers en zeker als de oefeningen gedaan waren en men nog even vrij kon rijden. Ik herinner mij nog wel de terugkerende discussie tussen de snellere in de groep die allemaal voorop wilden rijden, waarbij Vinc Sloot nooit wilde toegeven en altijd op kop van het peloton wilde rijden. Met de groeiende populariteit nam het ledenaantal toe tot wel ca. 120 leden.

Op een gegeven moment waren er wel 5 (grote) groepen (de groepen werden zorgvuldig ingedeeld op basis van vaardigheid en potentieel) die elk 1 of 2 gediplomeerde trainers (haantjes) nodig hadden, maar hoe kom je aan al die trainers en hou je al die trainers bij de club (hoe hou je al die haantjes in de ren?), alleen dat was voor de skeelercommissie al een uitdaging.

Op een gegeven moment gingen we op diverse plaatsen in en buiten de regio meerijden aan toertochten, o.a. in Vorden, Beneden-Leeuwen en Gramsbergen hebben we met wisselende groepen uit eigen gelederen diverse keren meegereden.

Hieronder 2002 in Vorden:

Hieronder 2005 in Gramsbergen:

Ook in de veilinghal was de jeugd goed vertegenwoordigd.

Eigen toertochten:

Het organiseren van de eerste eigen toertocht was een groot succes en was de inzet van de grote groep vrijwilligers meer dan waard.

Hoewel de eerste toertocht een succes was werd de daaropvolgende door externe factoren zoals slecht weer aanzienlijk negatief beïnvloed dat de inspanningen van vrijwilligers en de gebruikte middelen niet opwogen tegen de baten van het evenement.

Daarop is op een gegeven moment besloten om geen toertocht meer zelf te organiseren.

Hieronder enkele foto's van de 2^e Bemmelse Linge-Waaltocht:

De Doorzetters: (van crisis naar heropleving)

In de 2010 moesten wij de Veilinghal verlaten en was onze indoor-skeelerbaan waar we altijd een onderkomen hadden ook bij slecht weer verledentijd. Dit dwong ons om naar buiten te verhuizen. Daarna hebben we tot begin 2012 rond de nieuwe Busremise (op het industrieterrein) gereden. Helaas zorgden de wisselvallige weersomstandigheden en het veranderen van de lestijden voor jeugd en ouderen (niet meer tegelijk) ervoor dat veel leden er de brui aan gaven. Langzaam maar zeker liep het ledental terug naar ongeveer 15 leden.

In 2012 kwam de vereniging op een cruciaal punt. Het bestuur overwoog serieus om de stekker eruit te trekken en de skeelervereniging op te heffen. Maar enkele leden (o.a. Hans en Susan de Man, Jan van Aken, José Vens, Clemens Hendriksen) weigerden dit scenario te accepteren. In september 2012 was er crisisoverleg met het bestuur, er werd besloten dat het Clubhuis als basis ging fungeren en de baan rond het Rugbyveld als training / oefenbaan. De groep van Doorzetters zetten hun schouders eronder en bliezen de club nieuw leven in. Dankzij hun inspanningen groeide het ledental weer gestaag, en de club kwam weer op de rails. Ziedaar we bestaan nog steeds.

24 uur estafette voor goede doelen:

In december 2014 werd samen door de lopers en de skeeleraars een 24 uren estafette georganiseerd met als doel geld in te zamelen voor 2 goede doelen nl. De Zonnebloem en Serious Request. Het werd een mooi succes waarbij door sponsors en individuele bijdragen ruim € 5.000,- bijeen werd gebracht.

Skeelerroute Park Lingezege:

In 2018 wordt officieel de Skeelerroute Park Lingezege geopend. De skeelerroute start officieel bij Pocketpark De Poel, aan de Kattenleger. Het is een ronde van 7 km, dat verlengd kan worden naar 10 km. De route is gemarkeerd en wordt met de skeelerbordjes 7 km en 10 km aangegeven.

Aandacht voor de Jeugd:

Het is goed dat de vereniging altijd veel aandacht heeft besteed aan de jeugd. Jonge skeeleraars vormen de toekomst van de club en krijgen daarom goede begeleiding en training. Het is belangrijk dat de jeugd op een soms speelse en motiverende manier de techniek en het plezier van het skeeleren wordt geleerd. De jeugdtrainers worden begeleid (door meer ervaren trainers) om de jonge sporters te begeleiden en te inspireren, en er is een sterke focus op het creëren van een veilige en ondersteunende omgeving waarin de jeugd er plezier in heeft om zich te ontwikkelen en hun vaardigheden kunnen verbeteren.

Vrijwilligers en Clubiconen:

Bijzonder veel dank gaat uit naar de Clubiconen (zoals Vinc Sloot, Jan van Aken, Theo Gerritsen en die ik ben vergeten) die van onschatbare waarde zijn geweest voor de vereniging. Natuurlijk gaat de dank ook uit naar alle vrijwilligers, trainers en bestuursleden die zich door de jaren heen hebben ingezet voor de vereniging. Zonder hun onbaatzuchtige inzet en toewijding zou de vereniging niet zijn waar ze nu staat. Zij hebben talloze uren besteed aan het organiseren van evenementen, het geven van trainingen en het ondersteunen van de dagelijkse werking van de club.

Wat is er nou leuk aan skeeleren ?

Wat is er nou leuk aan skeeleren als je terugkomt na een tochtje, je voeten pijn doen, je drukplekken op je voeten hebt en daardoor ook nog blaren, na een valpartij pleisters te kort komt omdat je geschaafde knieën, ellebogen, heupen, handen e.d. hebt?

Maar als je over het gladde asfalt rijdt met de wind in je gezicht en je voelt de zon op je rug, de vrijheid in de natuur en de frisse lucht inademt, de wind je extra vaart geeft en je inspanningen alle ruimte geeft om je hoofd leeg te maken en je aan het eind moe maar voldaan bij elkaar zit en de gereden afstand en snelheid een beetje naar boven afrond en elkaar vertelt hoe hard we wel niet gereden hebben. Dan snap ik het weer waarom skeeleren zo leuk is.

Jubileumjaar 2024:

De jaren glijden rustig verder net zoals de wieltjes blijven draaien en de skeelers de dijk volgen. Op 7 september viert de vereniging haar 25-jarig bestaan met trots en vreugde. De geschiedenis van de skeelervereniging is een testament van doorzettingsvermogen, gemeenschap en de liefde voor de sport. Van de eerste bijeenkomsten op de dijk, via de veilinghal, naar de buitenbaan, en ondanks de zware tijden, heeft de vereniging altijd standgehouden.

Het jubileum wordt gevierd met activiteiten overdag, een smakelijk eetgebeuren en een knallende feestavond.

De vereniging kijkt met optimisme naar de toekomst en blijft zich inzetten voor de groei en populariteit van het skeeleren.

De skeelervereniging is meer dan een sportclub; het is een gemeenschap die samen door de jaren heen is gegroeid en naast sportiviteit gemeenschapszin belangrijk vindt. Op naar de volgende 25 jaar vol snelheid, plezier en succes!

Arnold Buurman